

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ

24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ. 39

ΜΟΝΗ ΑΥΤΗ

Ἐν κρίνῃ τις ἐκ τῶν ἀπὸ τινος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ συντελουμένων, φαίνεται ὅτι δύναται ἐκ τῶν δεδομένων νὰ σχηματισθῇ τὴν πεποθήσῃ, ὅτι ἀγόμεθα εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐρυθμίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ καὶ μόνῃ εἶνε δυνατὴ ἢ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀτονήσασα περισυλλογὴ. Ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες ἐπλήρωσαν συνεχῶς δλόκληρον τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, τὰ πάντα ἐν τῇ χώρᾳ συνεταράχθησαν, συνηρπάγησαν καὶ συνεφύρθησαν εἰς τοιοῦτον θαθμόν, ὥστε οὐδεμία ὄψις τῆς ζωῆς ἀπέμεινεν ἀνεπηρέαστος. Ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐναγχοῦς καταλυθεῖσαν περίοδον τῆς δικτατορίας τοσαύτη κακότης εἶχε προστεθῆ εἰς τὸ ὑπάρχον δεινόν, ὥστε ἢ κατάλυσις τῆς νὰ πανηγυρισθῇ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἀνέκκλητος καταδίκη τοῦ παρελθόντος καὶ ὡς ἀπαρχὴ καὶ ἀφετηρία τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ἡκίας.

Ἐρμηνεῖς τῶν τάσεων τούτων τῆς συναρθρώσεως τῶν ἐξηθρωμένων καὶ τῆς ἀνασυντάξεως τῶν διεσπασμένων καὶ χαμαὶ κειμένων ἐμφανίζονται αἱ διάφοροι ἀστικάι ὀργανώσεις, τὰς ὁποίας ἀποτελοῦσι συνετοί, ἐντιμοὶ καὶ σώφρονες οἰκογενεῖαρχαί, ἐπαγγελματίαι, ἔμποροι, βιομήχανοι καὶ ἕσα ἄλλα παραγωγικὰ στοιχεῖα, ὡς καὶ οἱ κοινῶς ἀναγνωριζόμενοι ὡς ἡγέται τῆς πολιτικῆς δράσεως, οἱ ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς φιλοδοξίας ἀγόμενοι νὰ κυβερνήσωσι τὴν χώραν ἀποκαθιστῶντες ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς τὴν δμαλότητα, τὴν εὐστάθειαν, τὴν ἀσφάλειαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἠθικὴν. Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας, καὶ μόνον, εἶνε δυνατὴ ἢ ἐξασφάλις τῆς εὐδαιμονίας τῶν τε ἀτόμων καὶ τῆς κοινωνίας καὶ ἢ ἀξίσης αὐτῆς ἐν τῇ προόδῳ καὶ τῇ πολιτισμῷ.

Τὰς προθέσεις των ταύτας οἱ πολιτικοὶ ἡγέται ἤρξαντο ἤδη διατυπῶντες ὡς πολιτικὰ αὐτῶν προγράμματα κατὰ τὰς ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς προεκλογικὰς των περιοδείας ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐξαγγέλλονται τῶν πολιτικῶν τούτων προγραμμάτων αἱ λεπτομέρειαι, ἀκούονται ὠραῖαι ἐπαγγελίαι περὶ πάντων τῶν κεφαλαίων τῆς πολιτικῆς δράσεως: περὶ ἀναστηλώσεως τῆς δικαιοσύνης, περὶ αὐτοδιοικήσεως, περὶ ἀναπτύξεως τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, περὶ κολομοῦ τῆς πολιτικῆς ἀκολασίας, οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς οἰκονομικῆς πίστεως, συνελόντι εἰπεῖν περὶ παντὸς ἕτι: θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἀτομικοῦ, τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ πολιτικοῦ βίου.

Περὶ ἐνός καὶ μόνου οὐδαμοῦ, οὐδαμῶθεν, οὐδὲ μία ἠκούσθη φωνή: οὐδεὶς τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν ἐλάλησε πρὸς τὸν λαὸν περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς Ἐκκλησίας. Μόνῃ αὐτῇ ἡγνοήθη εἰς τὰ προγράμματα τῶν κυβερνητῶν τῆς αὔριον, ἀναπτύξαντων τὰς ἐπαγγελίας των ὡσεὶ δὲν ὑπάρχει παντάπασιν Ἐκκλησία ἐν τῇ κράτει, τὸ ὅποτον φιλοδοξοῦσι νὰ κυβερνήσωσι, ἢ ὡσεὶ ἢ ὑπάρχουσα Ἐκκλησία νὰ εἶνε τόσον «ἀμελητέα», ὥστε νὰ μὴ ἀξίξῃ νὰ γίνεταὶ σοβαρὸς περὶ αὐτῆς λόγος ὑπὸ τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνδρῶν.

Ἡ παραμέλησις αὕτη οὐ μόνον ἀποτελεῖ μίαν κατάρωρον πολιτικὴν ἀντίφασιν, οὐχὶ ἀξίαν σοβαρῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ προδίδει τάσιν τοῦτο μὲν παραγνωρίσεως τῶν προσφάτων δεινῶν ἀγώνων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τῶν κατ' αὐτῆς τελευταίων ἐπιβουλῶν, τοῦτο δὲ ἀγνοίας τῆς εὐεργετικῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς κοινωνίας δυνάμεως, ἕνεκα τῆς ὁποίας οἱ ἀξιοὶ τοῦ ὀνόματός των πολιτικοὶ πάντοτε ἐν αὐτῇ ἐνέβλεπον τὸν κυριώτερον αὐτῶν σύμμαχον ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ κοινωνικοῦ ἀγαθοῦ προσπάθειαις τῆς Πολιτείας.

Καὶ εἶνε ἀντίφασις πολιτικὴ ἢ ἀγνοία τῆς Ἐκκλησίας ἐκ μέρους τῶν κυβερνητῶν τῆς χώρας, διότι ἢ Ἐκκλησία κατέχει προέχουσαν θέσιν ἐν τῇ πολιτικῇ συγκροτήματι, διὰ τοῦτο δὲ καὶ γίνεται αὐτῆς μνεῖα ἐν αὐτοῖς τοῖς πρώτοις ἄρθροις τοῦ συνταγματικοῦ

χάρτου. Τοῦτο ἄλλαις λέξεσιν ἐκφραζόμενον σημαίνει, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαός, βουλευόμενος περὶ τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ βίου καὶ καθορίζων αὐτάς, πρώτιστα πάντων ἐνθυμεῖται τὰ ἱερά αὐτοῦ καὶ τὰ δόξα, ταῦτα θεωρεῖ πρωτίστην σημασίαν ἔχοντα ἐν τῷ βίῳ του καὶ βούλεται, ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἔθνικοῦ του Συντάγματος, νὰ ὀρίσῃ τὴν ἐν τῇ Πολιτεία του θέσιν τοῦ ἱεροῦ ἐκεῖ οὐ σώματος ἢ ὀργανισμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν ἐκφραστὴν τῆς θρησκευτικῆς αὐτοῦ πίστεως. Τοῦτο πάντοτε ἠθέλησεν ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἐὰν δ' οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ ἄνδρες, οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ ἡγήτορες, ἐμφανίζονται καὶ ἀναγνωρίζονται ὡς οἱ ἐνσαρκούντες τὰς ἐφέσεις, τὰς ροπὰς, τὰς σκέψεις καὶ τὴν βούλησιν τοῦ λαοῦ, δὲν δύνανται νὰ ὀμιλῶσιν ὡς ἀπὸ μέρους αὐτοῦ, ἢ, ἕπερ ταυτόν, δὲν δύνανται ν' ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰς σκέψεις αὐτοῦ καὶ τὴν βούλησιν, ἀν ἐννοοῦσι νὰ ἀγνοῶσι τὴν Ἐκκλησίαν, ἣτις κατέχει τὴν πρώτην θέσιν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς πολιτικαῖς ἐφέσεσι τοῦ λαοῦ. Καὶ ἔμωσ οἱ πολιτικοὶ, οἱ ἀναπτύσσοντες πρὸ τοῦ λαοῦ σήμερον τὰ πολιτικὰ αὐτῶν προγράμματα, οὐ μόνον δὲν ἔδωκαν τὴν πρώτην θέσιν ἐν αὐτοῖς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ ἠγνόησαν παντελῶς αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν αὐτῆς ἐν τῇ Πολιτεία.

Ἄλλ' οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, οὕτω πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν φερόμενοι, παραγνωρίζουσι καὶ τοὺς ἀργαλέους αὐτῆς ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους ἠγωνίσθη καθ' ἅπασαν τῶν τελευταίων ἀνωμαλιῶν τὴν περίοδον κατὰ τῶν τάσεων πάντων τῶν πολιτικῶν ἐκείνων, οἷτινες, ἄμοιροι, ἐν ἀληθείᾳ, τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ ἀγνοοῦντες αὐτὰς τὰς στοιχειώδεις καὶ θεμελιώδεις ἀρχὰς τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, σκανδαλωδῶς ἐπενέβησαν εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἀσεβῶς δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο ἱεροσύλως ἐσόβησαν εἰς τὰ ἱερώτατα, αὐτοχειροτονηθέντες δ' εἰς ἀνωτάτους ποντίφηκας συνέταξαν διατάγματα καὶ ἐνομοθέτησαν νόμους καταλύοντας αὐτὴν τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὑπόστασιν. Κατὰ τῶν ἰταμῶν τούτων ἐπεμβάσεων ἢ ἰθύνουσα τὰ ἐαυτῆς Ἐκκλησία ἠγωνίσθη ὅση αὐτῇ δύναμις, αἱ δὲ δημοσιευθεῖσαι ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησίας» διαμαρτυραὶ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῆς Ἱεραρχίας ἀποτελοῦσι σπάνια διὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν παρρησίαν ἱστορικὰ ἔγγραφα ἐν τῇ καθ' ὅλου ἱστορίᾳ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας. Ταῦτα δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγνοῶσιν οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, ὅτι δηλ. ἐν τοῖς πρώ-

τοις ἀντέστη πρὸς τὰς παρακρούσεις τοῦ καταλυθέντος πολιτικοῦ καθεστώτος αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ ὀργανισμὸς, ὁ ὁποῖος κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἐν αὐτῷ τῷ συνταγματικῷ χάρτῃ τῆς χώρας.

Ἄλλ' εἶνε δυνατόν πολιτικὸς ἀνὴρ οἷοςδὴποτε, ἀξιῶν τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν, νὰ ἀγνοῇ, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας δι' αὐτοὺς τοὺς θεμελιώδεις τῆς Πολιτείας σκοποὺς εἶνε ὁ ἄριστος ταύτης σύμμαχος; Εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεται, ὅτι Ἐκκλησία κατὰ πάντα εὔχουσα, καὶ Κληρὸς ἀξιοπρεπῆς, ἀνεπτυγμένος καὶ ἀξίος τῆς ἀποστολῆς του ἀποτελοῦσι τοὺς κυριωτέρους παράγοντας μιᾶς χρηστῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς, διότι οἱ ἐνάρετοι χριστιανοὶ εἶνε καὶ οἱ φιλονομῶντατοι καὶ χρηστοθέστατοι πολῖται; Δότε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ μέσα τῆς ἀκωλύτου αὐτῆς ἀναπτύξεως, μεριμνήσατε περὶ αὐτῆς στεργικῶς, μὴ παρεμποδίζετε τὴν βελτίωσιν τῶν ὀργάνων αὐτῆς, ἵνα ἔχητε ὀλιγώτερα ἐγκλήματα, ὀλιγώτερα δικαστήρια καὶ ὀλιγωτέρας φυλακὰς. Ὀλίγη προσοχὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ μέρους τῶν ἀνδρῶν τῆς Πολιτείας ἀποτελεῖ ἐν τῶν σπουδαιότερων κεφαλαίων εἰς τὴν ρύθμισιν αὐτοῦ τοῦ ὀικονομικοῦ τοῦ κράτους προϋπολογισμοῦ. Αὐτὰ εἶνε τόσον στοιχειώδεις πολιτικαὶ ἀρχαί, ὥστε δὲν δύνανται καὶ νὰ θεωρηθῇ γνήσιος πολιτικὸς ἀνὴρ ὁ ἀγνοῶν καὶ θέλων νὰ ἀγνοῇ τὴν Ἐκκλησίαν ἐν τῷ πολιτικῷ συγκροτήματι, διότι φωρᾶται ἀγευστος τῆς καθ' ὅλου πολιτικῆς ἱστορίας, ἐν τῇ ὁποίᾳ οἱ μεγάλοι πολιτικοὶ ἄνδρες προφαίνονται οὐ μόνον ἄριστοι γνῶσται τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ πολιτεία, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο καὶ δόκιμοι θεολόγοι.

Ἄλλ' ἡμεῖς δὲν ἐφραντάσθημεν, θεβαίως, τοὺς ἡμετέρους πολιτικοὺς ὡς θεολόγους, οὐδ' ἠξιώσαμεν ποτε τοιαύτην περιττὴν—ἀλλὰ καὶ ἀχρηστον ἴσως—πολυτέλειαν. Σημειοῦμεν ἀπλῶς μίαν χαρακτηριστικὴν παράλειψιν σπουδαίαν ἐν τῇ δράσει τῶν ἐπιδέξων τῆς χώρας κυβερνητῶν, οἷτινες περὶ μόνῃς τῆς Ἐκκλησίας δὲν ὀμιλοῦσιν εἰς τὰ πολιτικὰ αὐτῶν προγράμματα. Ἄλλὰ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ λεχθῇ, ὅτι ὄντως ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εὐρυθμίαν καὶ ὅτι θὰ συντελεσθῇ πλήρως ἡ κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἡμῶν περισυλλογὴ, ἐὰν δὲν ἀκουσθῶσιν ἐπαγγελίαι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐρυθμίας, τῆς ἴσως χειρόνα πάσης ἄλλης ἐκφάνσεως τοῦ βίου ἡμῶν παθούσης.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΝ ΒΕΡΝΗ

Τῆ 3ῃ Ἀυγούστου, συνήλθεν ἐν Βέρνη τῆς Ἑλβετίας ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου «Πίστει καὶ Ἐκκλ. Διοικήσεως» τὸ ὅποιον, ὡς γνωστὸν, ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ 40 περιπόου μελῶν διορισθέντων ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου, ἐν Γενεύῃ τῇ 1920, σκοπὸν ἔχει νὰ προετοιμάσῃ τὴν ἐργασίαν τοῦ μεγάλου Συνεδρίου τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ ὅποιον πρόκειται νὰ συνέλθῃ ἐν Λωζάννῃ κατ' Ἀυγούστον τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Μόνιμα μέλη τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων εἶνε: ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀμίλκας Ἀλιβιζάτος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θουατείρων κ. Γερμανός, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου, καὶ ἄλλοι ἐπισκοποὶ καὶ καθηγηταὶ πασῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκτὸς βεβαίως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν παλαιοκαθολικῶν. Ὡς γνωστὸν εἰς τὴν διεθνή ταύτην διοργάνωσιν δὲν συμμετέχει ἡ Παπικὴ Ἐκκλησία, ἀρνηθεῖσα τὴν συνεργασίαν τῆς. Ἐκ τῶν ἡμετέρων παρέστησαν: ὁ Σ. Μητροπολίτης Θουατείρων καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Ἀλιβιζάτος.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπισκόπου Brent τῆς δ. Ν. Ὑόρκης καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Βομβάης, τὴν προεδρίαν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνέλαθεν ὁ αἰδ. Dr Garvie, πρόεδρος τοῦ ἐν Ἐδιμβούργῳ Κολλεγίου τῆς πρεσβυτεριανῆς Ἐκκλησίας τῆς Σκωτίας. Ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγένετο διὰ προσευχῆς, συνεζητήθησαν δὲ διάφορα ζητήματα σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Τὰ σπουδαιότερα ζητήματα, τὰ ἀπασχολήσαντα τὴν ἐπιτροπὴν ἦσαν τὰ ἑξῆς:

Διὰ τὸ ζήτημα τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου ἀπεφασίσθη, ὅπως, πλὴν τῶν μελῶν τῆς ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὅποια εἶνε ex officio μέλη τοῦ Συνεδρίου, γίνωσι δεκτοὶ ὡς μέλη αὐτοῦ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἔχει καθορισθῆ ἐπακριδῶς δι' ἐκάστην Ἐκκλησίαν. Ἐκτὸς τούτων ἀπεφασίσθη, ὅπως γίνωσι δεκτοὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἑκτακτα μέλη (συνεργάται), θεολόγοι κύρους, οἱτι-

νες τυχὸν δὲν κατέχουσιν ἐπίσημόν τινα θέσιν εἰς τὰς διαφόρους Ἐκκλησίας. Εἰς τοὺς συνεργάτας τούτους ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου.

Διὰ τοὺς μεταφραστάς, ἀπεφασίσθη, ὅπως οὗτοι ἀναζητηθῶσι, ε' δυνατόν, μεταξὺ τῶν γλωσσομαθῶν θεολόγων, καθ' ὅσον ἄλλως θὰ ἦτο δύσκολος εἰς κοινοὺς διερμηνεῖς ἢ μετάφρασις τῶν διαφόρων θεολογικῶν ὄρων καὶ τῶν λεπτεπιλέπτων πολλάκις θεολογικῶν ἐννοιῶν.

Ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τοῦ Συνεδρίου καθορίσθη εἰς τρεῖς ἑβδομάδας, ὡς ἡμέρα δὲ ἐνάρξεως αὐτοῦ ἡ 3ῃ Ἀυγούστου 1927. Ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ θέλει συνέλθῃ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου τῇ 31 Ἰουλίου 1927.

Ἡ μέθοδος τῆς ἀναπτύξεως τῶν θεμάτων καθορίσθη ὡς ἑξῆς: Ἐπὶ τῶν διαφόρων θεμάτων, τῶν καθοριζομένων ἐν τῇ προγράμματι, θέλει δοθῆ ὁ λόγος, τὸ πρῶτον, εἰς τοὺς εἰσηγητάς, ἐπὶ τῆς εἰσηγήσεως δὲ θέλει ἐπακολουθήσῃ ἐλευθέρᾳ συζήτησις. Τὸ συμπέρασμα τῆς συζητήσεως θὰ παραπεμφθῆ εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, ἥτις θέλει ἐτοιμάσῃ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν διὰ τὴν Ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν εἰσηγητῶν ἀπεφασίσθη νὰ γίνῃ ὡς ἑξῆς: Ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἐκ πέντε προσώπων ἀντιπροσωπεύοντων τὰς σπουδαιότερας Ἐκκλησίας. Τὴν ἡμετέραν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ ὁ Σ. Μητροπολίτης Θουατείρων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ δεχθῆ τὰς προτάσεις ὀνομάτων τριῶν ὑποεπιτροπειῶν, μίᾳς διὰ τὴν Ἀμερικὴν, ἄλλης διὰ τὴν Δυτικὴν Ἑυρώπην καὶ τρίτης διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ἡ τελευταία ἀπηρτίσθη ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Θουατείρων Γερμανοῦ, τοῦ Μητροπολίτου Ἑρμανστάδ Νικολάου, τοῦ Ἐπισκόπου Νοδιζάδ Εἰρηναίου, τοῦ Μητροπολίτου Σόφιας Στεφάνου καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου. Ἐκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, συνεννοούμενον μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας του, θὰ ἀποστείλῃ ὀρισμένα ὀνόματα εἰσηγητῶν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ὑποεπιτροπείας, ὅστις θέλει παραπέμψῃ ταῦτα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν πέντε, ἥτις καὶ θὰ καθορίσῃ ὀριστικῶς ἐξ ἑλῶν τῶν ὀνομάτων τοὺς εἰσηγητάς τῶν θεμάτων ἐννοεῖται, ὅτι, ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ συζητήσῃ οἱ λοιποὶ ρήτορες θὰ ἔχωσι τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύξωσι τὰς γνώμας των.

Ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἡσχολήθη κατόπιν μὲ

τήν υπό τῆς ἐπὶ τῶν θεμάτων ἐπιτροπῆς καταρτισθείσαν γενικὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τῇ δάσει τῶν διαφόρων ἀπαντήσεων τῶν τοπικῶν ἐπιτροπειῶν ἐπὶ τῶν διαφόρων δογματικῶν ζητημάτων, προέβη δὲ εἰς τίνα σημεῖα εἰς τὴν διόρθωσιν καὶ συμπλήρωσιν αὐτῶν, ἐξῆλθον ἀναφορικῶς πρὸς τὰ Μυστήρια καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐπὶ τῇ δάσει εἰσηγήσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιζιζάτου.

Ἐγένετο εἶτα δεκτόν, ὅπως ἐν τῇ ἐπισήμῳ προγράμματι καθορισθῆ ἀκριβῶς ὁ χρόνος, ὁ τόπος, αἱ ὥραι καὶ τὰ θέματα τοῦ Συνεδρίου, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φυλλαδίῳ ἐκτυπωθῆ καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν θεμάτων ἐπιτροπῆς, ἥς αἱ προτάσεις ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ ἔχωσιν ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ Συνεδρίον χαρακτῆρα.

Σχετικῶς πρὸς τὰς ἐν τῷ Συνεδρίῳ συζητήσεις καὶ τὰ ὀριστικὰ συμπεράσματα αὐτῶν, ἐγένετο ὁμοφώνως ἀποδεκτόν, ὅπως ταῦτα ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ὡσιν ὑποχρεωτικὰ διὰ τὰς ἀντιπροσωπευμένας Ἐκκλησίας, ἐκτὸς ἂν αὐταὶ ἤθελον ἀποδεχθῆ ταῦτα ἐπισήμως, ἐξ ἀποφάσεως τῶν ἰδίων συνοδικῶν ἀρχῶν.

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΚΛΗΡΟΣ

Ἐκ μακρᾶς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Ἐκκλησίας» ἐπιστολῆς γηραιοῦ ἱερέως, διακονοῦντος ἀπὸ ἐτῶν ἐν ἀγροτικοῖς πληθυσμοῖς, παραθέτομεν ἑνταῦθα ἄνευ σχολίων ἀποσπάσματα, ἄνευ οἷαοδήποτε ἀλλοιώσεως τοῦ ὕφους, διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ ἀρμόδιοι ἀπὸ τῶν πραγμάτων αὐτῶν εἰς ποίαν κατάστασιν περιέστη ἡ τάξις αὕτη τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς ἐπισήμου ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας.

«... Δὲν λαμβάνουν τὸν κόπον οἱ εὐλογημένοι ἐκ περιεργείας νὰ ἴδωσιν ἰδίους ὄμμασι τὰ χάλια τῶν δυστυχῶν ἐφημερίων, καὶ ἰδία τῶν ἐν τοῖς ἀγροτικοῖς πληθυσμοῖς, ἂν διακρινώμεθα ἐκ τῆς περιβολῆς μας, ἱερεῖς εἴμεθα οἱ ἀθίγγανοι; μέλη τῆς κοινωνίας ἢ ἀπόκληροι αὐτῆς; ἄνθρωποι ἢ βρυσκόλακες, δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ ἢ ἐκτρώματα τῆς φύσεως; ἔχομεν δικαιώματα ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς, ἢ εἴμεθα ἐνοχοὶ θανάτου καὶ δὴ τοῦ πλείον χειρίστου, τοῦ ἐκ τῆς πείνης; Ἡ δὲ ἐμφάνισίς μας ἐν οἰαοδήποτε τόπῳ προξενεῖ τὰ σκώμματα καὶ τοὺς πειρασμούς. Ἀλλὰ βεβαιωθῆτε, Κύριε Διευθυντά, ὅτι δὲν εἶνε τόσο φρικτὴ καὶ ὀδυνηρὰ ἡ οἰκονομικὴ μας θέσις μὲ τὴν ὁποίαν ἐσυνειθίσασμεν ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὀλόκληρον, ὅσον εἶνε ἀλγεῖν, ὅταν βλέπωμεν ἕνα ἀγροφύλακα, τὸν χθῆς

χυδαῖον, μὲ τὴν ὠραίαν στολὴν καὶ χιλιόδραχμον μνηστῆραν ἀμοιβὴν ζῶντα ἀνθρωπίνως. Ὅταν βλέπωμεν ἕνα χωροφύλακα ἀστράπτοντα ἐξ ἀμφιέσεως μὲ τὴν χειμερινὴν καὶ θερινὴν του στολὴν καὶ ζῶντα εὐμαρῶς, τὸν χθῆς βόσκοντα χοίρους. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου, οἱ κατέχοντες τὸ ὑψηλότερον ἀξίωμα, περιβαλλόμεθα μὲ παντὸς εἶδους κουρέλια, καὶ ζῶμεν μὲ τὴν πεντάρτα, τὴν ὁποίαν περιφρονητικῶς μᾶς τὴν πετοῦν καὶ αὐτήν. Τί δὲ νὰ εἴπωμεν καὶ διὰ τοὺς κυρίους Ἐκκλησιαστικούς Ἐπιτρόπους; οὐχὶ ὅμως καὶ δι' ὅλους, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον αὐτῶν θεωροῦσιν ἡμᾶς οὐχὶ ἱερεῖς, οὐχὶ ὡς κοινούς τοῦλάχιστον ἀνθρώπους, ἀλλ' ὡς κύνας. Ὅπως οἱ πειναλέοι κύνες κυνοῦσι δαυμοιωδῶς τὴν οὐρανὴν τῶν ἔμπροσθεν τῶν κυρίων αὐτῶν, ἀναμένοντες ψυχίου τι, οὕτω καὶ ἡμεῖς σταυρώνομεν τὰς χεῖράς μας ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐκλιπαροῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς δώσωσι τὴν πενιχρὰν μας μισθοδοσίαν, καὶ ἂν εὐδοκήσωσιν καὶ τὴν δώσωσιν, μᾶς χαρίζουν ἐπὶ τινος ἡμέρας τὴν ζωὴν, ἂν τούναντίον, ἀλλοίμονον καὶ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν μας. Ἀλλὰ καὶ ἡ μόνη ἀλήθεια δὲν εἶνε αὕτη, ὑπάρχουν πολλὰ κοινότητες ἀποτελοῦσαι ἐξαιρέσει τῶν ἄλλων, πληρώνουσαι εἰς εἶδος τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐφημερίων τῶν, οὔτινες οὐδένα οἰκονομικὸν κίνδυνον ἠσθάνθησαν μέχρι τοῦδε, καὶ τοῦτο διότι ἐπὶ ἐν αὐτοὺς ὀλοκλήρους ἔλειψαν οἱ ἱερεῖς καὶ ἠσθάνθησαν τὴν ἔλλειψίν των. Ὑπάρχουν δὲ καὶ ἄλλοι ἐφημέριοι, οὔτινες διειτμήσαν τὰς ἱεροπραξίας των, καὶ ἂν προκαταβολικῶς δὲν λάβουν τὰ δικαιώματά των, ἀρνοῦνται πᾶσαν ἱεροπραξίαν, οὐδὲ αὐτοὶ ἐδοκίμασαν τὸ φᾶσμα τῆς πείνης. Ὑπάρχει ὅμως καὶ κατὰ πλεῖστον ἐφημέριοι τοῦ καθήκοντος ἀληθεῖς μάρτυρες, οὔτινες μετὰ Ἰωβείου ὑπομονῆς τὰ πάντα ὑφίστανται καὶ ὑπομένουσι, παρὰ νὰ διατιμήσωσι τὰ ἀτίμητα καὶ ἀρνηθῶσιν ἱεροπραξίαν.» Α, ἐρώτησιν τοὺς κυβερνῶντας ἀπαξ διὰ παντός. Εἶνε Ἐκκλησία ἡ δὲν εἶναι; καὶ ἂν μὲν ἀπαντήσωσιν ὅτι εἶνε Ἐκκλησία, ἄνευ ἱερέων δὲν δύναται νὰ σταθῆ, διότι εἶναι σῶμα ἄνευ ψυχῆς, ἐπομένως ἔχει ἀνάγκην ἱερέων ἀξιοπρεπῶς ζώντων. Ἄν δὲ ἀρνητικῶς ἀπαντήσωσιν, τότε τὸ πρόβλημα ὅπερ κατέστη δύσλυτον λύεται εὐκόλως.

Ἀλλὰ βεβαιωθῆτε καὶ τοῦτο, Κύριε Διευθυντά, ὅσον ἀδιαφορίαν ἔδειξε καὶ δεικνύει Πολιτεία καὶ Λαὸς διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκείαν των, τόσο ἐνδιαφέρον δεικνύουν αἱ πολυώνυμοι ἀνθεθνικαὶ καὶ ἀντιθρησκευτικαὶ προπαγάνδαι, αἵτινες δὲν φείδονται οὔτε κόπου, οὔτε χρήματος. Καὶ ἐνῶ μέχρι τοῦδε δέεμον βιβλία καὶ περιοδικὰ δωρεὰν εἰς λαϊκὰς τάξεις, ἤδη ἔρχονται καὶ εἰς ἐπαφὴν μὲ πολλοὺς κληρικούς,

καὶ δὲν εἶνε καθόλου παράδοξον νὰ συμβῆ ἑκεῖνο, ὅπερ συνέβη καὶ εἰς τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσεώς, εὐρισκομένους κατὰ τὸ πολυπάθον ταξείδιόν των εἰς τὴν νῆσον τοῦ Ἥλιου, ἐξορκίσας αὐτοὺς νὰ μὴ πειράξωσι τὰ πρόβατα καὶ τὰς ἀγελάδας τοῦ Ἥλιου, ἐκτὸς ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Ὀδυσσεώς σουκεφθέντες εἶπον ἐν ἑαυτοῖς. «Εἶνε προτιμότερον νὰ καταπίνωμεν κύματα ἐν τῇ θαλάσῃ παρὰ νὰ ἀνικρύζωμεν ἐκάστην στιγμήν τὸν τῆς πείνης θάνατον, ὅλοι οἱ θάνατοι εἶνε πικροί, ἀλλ' ὁ ἐκ τῆς πείνης ὁ πικρότερος πάντων». Καὶ εὐθὺς προέβησαν εἰς τὴν σφαγὴν τῶν προβάτων καὶ ἀγελάδων τοῦ Ἥλιου καί, ἐὰν ὁ μῦθος οὗτος γίνῃ πραγματικότης εἰς τὴν δυστυχῆ κλῆρον, ἡ Ἐκκλησία ἀσφαλῶς θὰ ὑποστῇ τραῦμα κείριον καὶ ἀνίατον, διὰ τὸ ὅποιον ἢ μετέπειτα γενεὰ θὰ ρίψῃ λίθον ἀναθέματος κατὰ τῶν ὑπαίτιων. Ἐπομένως καὶ ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τὸ αὐτὸν ἀνδρικὸν ἐρώτημα ὑποχρεούται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τοὺς κυβερνωτάς διὰ νὰ λείψῃ πλέον τὸ αἰώνιον αὐτὸ βαυκάλισμα ὡς προξενοῦν τὴν μεγαλειτέραν δυσφορίαν εἰς τὸν δυστυχῆ κλῆρον καὶ ἀνωτέραν καὶ αὐτῆς τῆς πείνης καὶ γυμνότητος.

Ταῦτα ἐντέλλεται καὶ διαμαρτύρεται τοῖς ἀρμοδίοις εἰς γηραιὸς ἱερεῖς, ὅστις εὐρίσκεται περισσότερον ὑπὸ γῆν καὶ ὀλιγώτερον ἐπὶ γῆς».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἡ «Νέα Θρησκεία».

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἢ καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ, πνευματιστῶν σὲρ Ἄρθουρ Κόναν Ντούλ ἐν συνεντεύξει του πρὸς ἀνταποκριτὴν ἐλληνικῆς ἐφημερίδος, ἀφοῦ ἐξέβηκε τὴν ἱστορίαν τοῦ διὰ τὸν πνευματισμὸν ἐνδιαφέροντός του, ἐνόμισεν ὅτι ἐξαγγέλλει τι νέον χαρακτηρίζων τὸν πνευματισμὸν ὡς «Νέαν Θρησκείαν», τῆς ὁποίας ἡ διδασκαλία ἀποκαλύπτει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τοῦτο, τὸ «περισσότερον σπουδαίου ἀπὸ κάθε ἄλλο πρᾶγμα τῆς ζωῆς», ἥτοι τὸ «τί μέλλει νὰ συμβῆ εἰς τὸν κόσμον ὁ ὅποιος ἐπακολουθεῖ μετὰ τὸν θάνατόν μας», τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ «νέαν ἀποψιν τῆς ζωῆς», «νέαν γνώσιν» διὰ τὸν λαόν. Ταύτην τὴν «νέαν γνώσιν» ἀγνοεῖ ὁ κλῆρος—κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ ἰδίου— ἰδίᾳ δὲ οἱ ἐπίσκοποι, «ἡ ἄγνοιά των δ' αὕτη ἀποτελεῖ δημόσιον σκάνδαλον». Ἄλλ' ὡς «Νέαν θρησκείαν» καὶ «νέαν ἀλήθειαν» καὶ «νέον φῶς» ἐξήγγειλαν τὸν πνευματισμὸν ἤδη οἱ πρὸ τοῦ σὲρ Ἄρθουρ πνευματισταί, δὲν ἐδόθη δ' ἀκόμη ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα: ποῦ ἔγκειται αὕτη ἡ νέα ἀλήθεια, ποία εἶνε, καὶ πῶς ὁ Πνευματισμὸς εἶνε ὁ πρῶτος ἐξαγγελίας τὸ καὶ πρὸ αὐτοῦ πρὸ πολλοῦ ἐγνωσμένον, ὅτι

ὑπάρχει ζωὴ μετὰ θάνατον, τὸ ὅποιον ἐγνώριζεν ὁ κλῆρος καὶ οἱ ἐπίσκοποι πολὺ πρὸ τοῦ Κόναν Ντούλ.

Ἄκουσον!

Ἐν μεγάλῃ συγκινήσει εὐρέθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ ὑπερόριος ρωσικὸς τύπος. Πληροφορηθεῖς, ὡς γράφει, ἐξ Ἁγίου Ὁρους, ὅτι οἱ Ἕλληνες μελετῶσι τὴν ἀπὸ τῶν Ρώσων τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀρπαγὴν τῶν «μοναστηρίων των», καὶ καταληφθεῖς ὑπὸ ἱερᾶς ἀγανακτήσεως, «λύει—ὡς γράφει—ἐπὶ τέλος τὴν σιωπὴν» διὰ τὴν «ἐπιβουλήν κατὰ τῆς παρουσίας μας», καὶ ἐκοπῆ εἰς ὕβρεις κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων, τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα ἐλληνιστί. Διὰ νὰ ἀποδείξῃ δὲ ὅτι «αἱ μοναὶ αὐταὶ» εἶνε πράγματι ρωσικαί, ἐκθέτει ποίαν σημασίαν εἶχον πάντοτε «τὰ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ρωσικὰ μοναστήρια» διὰ τὸν ρωσικὸν λαόν καὶ ἐξιστορεῖ τὴν γένεσιν αὐτῶν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν ὑπὸ πάντων ἀναγνωρίζω αὐτῶν ὡς ρωσικῶν. Ταῦτα σχολιάζον τὸ ὄργανον τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας «Κυριακὸν Ἀνάγνωσμα» καὶ πιστεύου, ὅτι κινδυνεύουσιν αἱ «πολυάριθμοι ἐν Ἁγίῳ Ὁρει ρωσικαὶ μιναί», πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σφετερισμοῦ εἰσηγείται τὸδε τὸ μέτρον: ἢ ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ δὴ καὶ αὕτη ἡ πολωνικὴ Κυβέρνησις ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ὑψώσωσι φωνὴν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ. Διότι—αιτιολογεῖ—, ἐὰν πράγματι τὰ ρωσικὰ ἐν Ἁθῶνι μοναστήρια πρόκειται νὰ καταλυθῶσι, ἢ νὰ παραδοθῶσι εἰς ἄλλα ἔθνη, ἐφ' ὅσον ἡ Ρωσικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δὲν δύναται σήμερον νὰ τὰ ὑπερασπισθῆ, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ ἐν Πολωνίᾳ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἢ ποτὲ ἀποτελέσασα τμήμα τῆς Ρωσικῆς, δύναται, κατὰ λόγον «διαδοχῆς», νὰ ἀσκήσῃ δικαίωμα διὰ τὴν τύχην ἀγιασμάτων, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἀπετέλουν ἰσχυρὸν κοινὸν μετὰ τῆς Ρωσ. Ἐκκλησίας δεσμὸν αὐτῆς... Ταῦτα γνωματεύει ἡμειπισήμως τὸ ὄργανον τῆς Ὀρθοδ. Πολωνικῆς Ἐκκλησίας, παρακινοῦν δὲ καὶ τὴν Πολωνικὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ τῆς ἐπόψεως ταύτης, ἐπάγεται, ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει ὁ κίνδυνος εἶνε πραγματικὸς, «ἡ Πολ. Ἐκκλησία καὶ ἡ Πολων. κυβέρνησις θὰ ἠδύναντο νὰ ἐπιτύχωσι παραχώρησιν μιᾶς τῶν μονῶν τούτων εἰς τὴν ὀρθόδ. ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίαν. Οὕτω δὲ θὰ συνετηρεῖτο ἡ ὡραία ἐκκλησ. παράδοσις, ἢ συνδέουσα τὸν ὀρθόδοξον τῆς πολωνίας πληθυσμὸν πρὸς τὸ φυσικῶς μὲν ἀπομακρυσμένον, πνευματικῶς ὅμως τῶσον συγγενὲς πρὸς ἡμᾶς Ἁγίον Ὁρος». Ἀλλὰ ταῦτα εἶνε ὅλως ἀσύστατα καὶ ἀνακριβέστατα.

Υπουργείον άνευ ύπουργοῦ.

Ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς δικτατορίας τὸ Ὑπουργείον τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Θρησκευμάτων παραμένει μέχρι τῆς σήμερον άνευ ύπουργοῦ. Διότι καὶ ἡ δι' αὐτοῦ ὀλιγοήμερος διέλευσις τοῦ κ. Παπᾶ δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ οὐσιαστικῶς ὡς ύπουργία, ἀφοῦ οὐδεὶς ζητήματος κατώρθωσε καὶ ἐκεῖνος νὰ ἐπιληφθῆ συστηματικῶς. Ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τῆς Γ. Συνόδου οὐδ' ἓνα ύπουργὸν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ εἰρίσκει, παρὰ τὰς ἐπανελλημμένας αὐτοῦ ἀποπειράς, ἵνα συνειρηθῆ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἀκρῶς ἐπείγοντων πραγμάτων τῆς Ἐκκλησίας. Εἶνε δὲ τόσοσ μεγάλης σημασίας αἱ ἀπὸ καιροῦ ἐκκρεμοῦσαι ἐκκλησιαστικαὶ ὑποθέσεις καὶ τόσοσ ζωτικὰ τὰ ἄλλα τῆς Ἐκκλησίας ζητήματα, ὥστε κυριολεκτικῶς ἀνεστάλη ἡ ζωὴ αὐτῆς. Καὶ εἶνε ἄδελον ἐπὶ πόσοσ ἀκόμη θὰ παραταθῆ ἡ οἰκτρὰ αὐτῆ κατάσταση.

Ἡ ἐξαίρεσις.

Ἐν τοῖς τελευταίοις αὐτῆς φύλλοις ἡ «Ἔστια» ἐδημοσίευσε μετὰ πόνον ἄρθρα, δι' ὧν, ἐκ τῆς στάσεως καὶ ἀτόμων, καὶ ομάδων καὶ ἰδρυμάτων ἀπέναντι τῆς δικτατορίας κατὰ τὴν περίοδον τοῦ κράτους τῆς, συνάγονται συμπεράσματα λίαν θλιβερὰ διὰ τὴν ἠθικὴν κατάπτωσιν τῶν παρ' ἡμῖν «ἰθινοῦσῶν τάξεων», μαρτυροῦσαι πρωτοφανῆ «ἠθικὴν ἀναιμίαν». Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἀποδίδεται δικαιοσύνη εἰς «μίαν ἢ δύο θαρραλέας φωνάς», ἐλησμονήθη ὅμως ἡ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς δικτατορίας σθεναρωτάτη καὶ συστηματικὴ ἀντίστασις τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τῶν ἀνηκούστων ἐπιβουλῶν τῆς τυραννίδος καὶ ἡ πεπαρησιασμένη μετ' ἀγανακτῆσεως ἀπόκρουσις τῶν ἐπανελλημμένων καὶ ἐμμόνων θραυσμάτων ἀποπειρῶν τοῦ βεβήλου κατέξευτελισμοῦ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὀσίων. Θὰ ἠξιοῦμεν λοιπὸν νὰ γείνη εἰδικὴ μνεία τῆς ἐξαίρεσεως ταύτης, διότι μόνη ἡ Ἐκκλησία ἐτήρησεν ἐν τῇ ἀδούλωτον πρὸ τῆς πανδουλοποιῦ τῆς τυραννίδος ὄρμη.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν εἰς συνεδρίαν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην (22 το. μ.) καὶ ἐξήτασεν ἰδίως δικαστικὰς τινὰς ὑποθέσεις.

—Ὁ Μακ. Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τοῦ Συνέδρου Σεβ. Μητροπολίτου Κυθῆρων ἐπεσκέμθη τὴν πρῶταν τῆς παρελθοῦσης Πέμπτης (23 Σεπτ.) τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Παι-

δείας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης παραστήσας εἰς αὐτοὺς καὶ αἰτίθις τὴν ἀνάγκην ἵνα ληφθῆ πρόνοια περὶ τῶν ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος ἐπὶ πανηγύρει τῆς Ἀγνιάς μετέβη ἐκεῖ ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. ναῷ Ἀγ. Ἀντωνίου πρὸ πυκνοτάτου πλήθους ἐδ. τεβῶν. Ἐπίσης μετέβη εἰς Ρέτσανην καὶ ἀρ' ἐσπέρας ὠμίλησεν εἰς πολυπληθεστάτην συγκέντρωσιν ἐν τῷ Ἱ. ναῷ Ἀγίας Παρασκευῆς, ἐναντίον τῶν Χιλιαστῶν ὑποδείξας εἰς τὸν λαὸν ὅπως ἀποφεύγῃ τοὺς Χιλιαστὰς ὡς τὴν φοβερωτέραν τῶν αἰρέσεων. Σημειωτέον ὅτι οἱ Χιλιασταὶ ἐπεδίωξαν νὰ διανείμωσι τὴν γνωστὴν καταγγελίαν των κατὰ τοῦ κλήρου, ἀλλ' ἐξεγερθεὶς ὁ λαὸς κατόπιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διαφορισμοῦ ἐξεδίωξε τοὺς αἰρετικούς. Πληροφορηθεὶς ἐπίσης ὁ Σεβ. ὅτι εἰς τὴν Ρέτσανην ὁ ἐκεῖ ἔμπορος μεταξοπόρων Ἰζίμερος εἶνε Χιλιαστὴς καὶ ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν του διατρέβουσιν ἐνίοτε οἱ διερχόμενοι ἐκεῖθεν Χιλιασταὶ διεμήνυσεν διὰ τῶν ἱερέων εἰς τοὺς γονεῖς τῶν ἐργατῶν, αἱ ὁποῖα εἰργάζοντο εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦ χιλιαστοῦ ἔμπορου, ὅτι θὰ ἀποκόψῃ τὰς οἰκογενείας των τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἐὰν ἤθελον παρακούσῃ τῆς ἐντολῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἤθελον ἀποστείλει τὰς θυγατέρας των εἰς τὸ χιλιαστικὸν αὐτὸ κέντρον. Εἰς Ἀγνίαν ἄποιος θεωρούμενος ὡς Χιλιαστὴς ὀνόματι Κοτόλος παρουσιάσθεις πρὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ὁμολόγησε δημοσίᾳ τὰ ὀρθόδοξα φρονήματα αὐτοῦ. Τόσσοσ καλῶς ἐνεπνεύσθη ὁ λαὸς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ὥστε κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ χιλιαστοῦ Καρυβόδα ἐν Ἀγνίᾳ οὐδεὶς προσῆλθεν, ὁ λαὸς ἠρνήθη νὰ ταφῆ οὗτος εἰς Νεκροταφεῖον. Ἐπίσης ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐπεδόθη μήνυσις κατὰ τοῦ χιλιαστοῦ διδασκάλου τοῦ χωρίου Κοκοράβα κ. Στεφανίδου καὶ ἀπηυδύνθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου αὐστηρὰ ἡ ἐντολὴ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ ποίμνιον, ὅπως μὴ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτοῦ ἢ καὶ μετὰ παντὸς ἄλλου χιλιαστοῦ ἐπὶ ποινῇ ἐξοκκλησιασμοῦ. Ἐπὶ παιηγύρει τῆς Μονῆς Ξενιάς μεταβάς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησε πρὸς τὸ κατὰ χιλιάδας συγκεντρωθὲν ποίμνιον.

—Διὰ Νομ. Διατάγματος ἀπὸ τῆς Σεπτεμβρίου δημοσιευθέντος ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως (9 Σεπ. φύλ. 1971) «Ἀκυροῦται τὸ ἀπὸ 21 Μαΐου 1926 Νομ. Διατάγμα «περὶ συγχωνεύσεως τῶν Μονῶν Ἀσωμάτων (Πετράκι), Πεντέλης καὶ Κλειστῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν εἰς μίαν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν

«Ἱερὰ Μονὴ Πεντέλης-Πετρούκη-Κλειωτῶν» τῶν ἄρχοι τοῦδε πράξεων τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου ταύτης θεωρουμένων ἐγκύρων».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ μετὰ τοῦ μητροπ. Ἀντωνίου, τοῦ ἐν Κάρλοβιτς, καὶ τῶν μητροπολιτῶν Εὐλογίου καὶ Πλάτωνος σύγκρουσις, περὶ ἧς ὁ λόγος ἐν τῷ προηγουμένῳ φιλῶ τῆς «Ἐκκλησίας», ἐξακολουθεῖ νὰ ταράσῃ τὴν ὑπερόριον ρωσικὴν μεταναστευτικὴν διασποράν. Ἀποφάσει τῆς ἐν Κάρλοβιτς συναγωγῆς τῶν ρώσων ἱεραρχῶν ἐδημοσιεύθη ἐγκύκλιος πρὸς τὴν ρωσικὴν διασποράν φέρουσα τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ἀντωνίου, ἐν αὐτῇ ὅμως οὐδ' εἰς λόγος γίνεται περὶ τῆς συγκρούσεως ταύτης. Ἐξ ἄλλου οἱ μητροπολίται Εὐλόγιος καὶ Πλάτων, οἵτινες ἠρνήθησαν ὑπακοὴν εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου καὶ συμμόρφωσιν πρὸς αὐτὰς εἰς οὐδὲν διάβημα προέβησαν ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὰς προθέσεις των.

—Κατὰ νεωτέρας ἐκ Ρωσίας πληροφορίας, παρὰ πάσας τὰς προσπαθείας τῆς σοβιετικῆς Ἀστυνομίας ὅπως ἀποκριβῆ ὁ τόπος τοῦ πεοιορισμοῦ τοῦ Τοποτηρητοῦ μητροπολίτου Πέτρου καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν ἐγγυτάτων αὐτῷ προσώπων, ἅτινα ἠγνόουν μέχρι ἐσχάτων ποῦ εἶνε ὁ μητροπολίτης ἐγκαθειρογμένος, κατορθώθη νὰ γνωσθῆ, ὅτι δὲν εὐρίσκεται πλεονούτε ἐν τῇ εἰρηκτῇ τῆς Μόσχας, οὔτε ἐν τῇ περιφερείᾳ Κιργίζ, ὅπου εἶχε διαδοθῆ ὅτι θὰ μεταφερθῆ. Ἀνεκαλύφθη, ὅτι σημερον εὐρίσκεται καθειρογμένος ἐν τῇ ἐν τῇ πόλει Σουζδάλη μονῇ ὑπὸ φρουρὰν εἰς μηδένα ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐπίσκεψίν του.

—Κατ' ἄλλας εἰδήσεις καὶ ἄλλοι διακεκριμένοι ἱεράρχαι ἐξωρίσθησαν ἐκ Μόσχας ἢ ἐκ τῶν ἐδρῶν αὐτῶν.

—Ἡ «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας», ἢ ἀποτελουμένη, ὡς γνωστόν, ἐκ τῆς μερίδος τῶν «ἀνακαινιστῶν» ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλῃ, τῇ ἐγκρίσει τῶν σοβιετικῶν ἀρχῶν, εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην ἐκ προσώπου αὐτῆς εἰδικὴν «ἀποστολήν» ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Ἀλέξανδρον Ββεδένσκη. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ ἐπιτύχῃ ἀναγνώρισιν τῆς «Ἱ. Συνόδου», εἰς κανονικὴν, καὶ νόμιμον διάδοχον καὶ ἐκπρόσωπον τῆς ρωσικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ τὴν κατ' ἀκολουθίαν εἰς αὐτὴν μόνην καὶ τὸν εἰς αὐτὴν ἀνήκοντα κλῆρον μεταβίβασιν πάσης τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν ἀνηκούσης περιουσίας.

—Ἐν ταῖς πλείσταις τῶν ρωσικῶν πόλεων ἡ ἡμέρα τοῦ θρόνου τοῦ πατριάρχου Γύχωνος ἐσημειώθη διὰ τελέσεως πανδήμων ἀγρυπνιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας ἡσυχλήθη κατὰ τὰς τελευταίας αὐτῆς συνεδρίας περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς ἱερατικῆς μορφώσεως, σχετικῶν δὲ ὑπόμνημα ἀνέγνωσεν ὁ τοῦ ἐν Μπάτσκαφ ἱερατικοῦ σεμναρίου διευθυντῆς ἀρχιμ. Εἰρηναῖος. Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς μεταβολῆς τῶν κανόνων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐπὶ διαζυγίῳ διαδικασίας ἀνεβλήθη εἰς τὴν μέλλουσαν σύνοδον. Ὁ βουλγαρικὸς τύπος ἀνακοινοῖ, ὅτι τὸ νέον νομοσχέδιον προνοεῖ περὶ παροχῆς τοῦ δικαίωματος εἰς τοὺς κοσμικοὺς δικηγόρους νὰ παρίστανται εἰς τὰ πνευματικὰ δικαστήρια.

—Τὸ ἐν Σόφια περατῶσαν τὸς ἐργασίας του συνέδριον τῶν ἐκκλησιαστικῶν σωματείων συνέταξεν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ δευτέρου γάμου τῶν ἐν χρεῖα κληρικῶν. Ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία ὅπως ἐπιτραπῆ ὁ γάμος οὗτος. Τὸ ὑπόμνημα ἐπεδόθη ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς εἰδήσεις τοῦ βουλγαρικοῦ τύπου, τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ συζητηθῆ ἐν μιᾷ τῶν προσεχουσίων συνοδικῶν συνεδριῶν, φαίνεται δὲ κρατούσα ἡ ῥοπή νὰ δοθῆ εὐνοϊκῆ ὑπὲρ τῶν ἱερέων λύσις εἰς τὸ ζήτημα.

—Τὸ αὐτὸ συνέδριον ἐψήφισε τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιαστικῶν βουλγαρικῶν σωματείων ἀνερχόμενον εἰς 800,000 λέβια, ἐξέλεξε δὲ νέον διοικητικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρωθιερέως Γαντζίεφ.

—Κατὰ Σεπτέμβριον ὁ σύνδεσμος τῶν βουλγαρικῶν σωματείων συγκαλεῖ ἐν Σόφια συνέλευσιν πασῶν τῶν βουλγαρικῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιαστικο-κοινωνικῶν ὀργανώσεων πρὸς ἴδρυσιν συνδέσμου τῶν ὀρθοδόξων βουλγαρῶν χριστιανικῶν.

NEA BIBLIA

Ἀρχιμ. Ἀνθίμου Σίσκου, θεολόγου-νομικοῦ, διευθυντοῦ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Λαμίας, Ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας. Τόμος Α', Τεῦχος πρῶτον. Γενικόν: Τὸ ἐκκλησιαστικὸν πολίτευμα καὶ ὁ χαρακτήρ αὐτοῦ. Ἐν Ἀθήναις 1926. —Τὸ ἔργον αὐτοῦ τοῦτο ὁ σ. προώρισεν εἰς θεραπείαν τῶν διοικητικῶν κυρίως ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς δηλοῖ ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ τεύχους τούτου, συνέταξε δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι κανονικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, καὶ ἀπὸ δεοντολογικῆς ἐπόψεως εἰς κατάδειξιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν κενῶν. Τὸ ἔπ' ὄψιν τεύχος εἰσαγωγικῶς ἐν πρώτῳ μέρει πραγματευομένων περὶ τῶν γενικῶν ἐννοιῶν τῆς κοινωνίας, τῆς πολιτείας κτλ., ὡς καὶ περὶ τῶν πολιτευμάτων, ἐν μὲν δευτέρῳ μέρει τὸν λόγον ποιεῖται περὶ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἐκκλησ. πολιτεύματος, τῶν ὀργάνων καὶ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ἐπαγόμενον τὰ γενικά συμπεράσματα ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν λαϊκῶν σχέσεων. Τὸ ἔργον εἶνε ἐπιμελῶς συντεταγμένον, ἀναγινώσεται δὲ μετ' ἐνδιαφέροντος.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φενεῷ Ἱερᾷ Μονῆς: «Ὁ Ἅγιος Γεώργιον διακηρύττει ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν χιλίας 100 δατάδας κριθῆς καὶ 185 κ. μ. ξυλείας, ἧτοι (35) ἐκ τοῦ δάσους Δουρδουβέλια καὶ (150) ἐκ τοῦ δάσους Τριανταφυλλιάς, ὡς καὶ τὴν πενταετὴ μίσθωσιν τῶν ἀγρῶν αὐτῆς εἰς θέσιν Μύσις, γενησομένης τῆς δημοπρασίας τὴν 3ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 2ην—4ην μ. μ. ἐν Γκούρα καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τῆρω καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Εὐαγγέλου Φούγκα ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν ὡς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς, καὶ ὡς πρώτην προσφορὰν ὀρίζομεν διὰ μὲν τὴν κριθὴν δραχμὰς (4) καὶ ὀκτῶ, διὰ δὲ τὰ κ. μ. ξυλείας δραχμὰς (10) κατὰ κ. μ. δ' αὐτῶν ἀγρῶν δραχμὰς (1000) ἐτησίως, Μονῆ Φενεοῦ τῆ 5 Ἰουλίου 1926

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Βητουμά Δηϊοτοεῖ ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Μαλαμασάκα καὶ εἰς τὸν συνῆθει τῶν δημοπρασιῶν τόπον τῆ 25ῃ Σεπτεμβρίου 3η καὶ 10η Ὀκτωβρίου 1926, ἡ πενταετής ἐνοικίασις 27 στρεμμάτων ἀγροῦ καὶ 4 στρεμμάτων κήπων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς μωροεστένων τῆς ἄνω Ἱ. Μονῆς κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Βητουμά ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταῦτα ἑμοῦ διακηρύξεως. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῆ Βητουμά τῆ 9 Ἰουλίου 1926.

Ἡ Ἐνοριακὴ ἐπιτροπεία τοῦ ἐν Παικτουρίῳ ἐνοριακοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἐνεργηθησομένην τὴν τρίτην (3) Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 10—12 μεσημβρίας, ἐν Παικτουρίῳ καὶ ἐνώπιον τῆς ἐνοικίας ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας, ἐκτὸν προδῶτα διαφόρων ἡλικιῶν. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἡμῶν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἐπιτροπείας. Ἐν Παικτουρίῳ τῆ 20 Αὐγούστου 1926.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυῆς τῆς Ἐπιτοχίας Ἐλασσῶνος προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθειται πρὸς μίσθωσιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ χειμερινῆ τῆς προσχεύου χειμερινῆς περιόδου 1926—1927 τοῦ ἐνὸς τῆς κτηματικῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀναλήψεως κειμένων Λειψαῶν «Μουσιᾶ» μετὰ τὰ ἀνεκὰθεν αὐτῶν γνωστὰ ὅρα συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 99 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τῆς Μονῆς εὐρισκαμένης ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι Ἐλασσῶνος, ἐνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται προσεγγόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπων τὴν 20ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος Π. Γαβριήλ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῆ Παλαιοκαρυῆς τῆ 1η Σεπτεμβρίου 1926.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σεινιάς προκηρύττει ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικίαςεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κωμοπόλεως Πλατάνου κείμενα κτήματα τῆς ἐν τῇ Κοινοτικῇ Βρυαίνης κειμένης Ἱερᾶς Μονῆς Σεινιάς κατὰ τὰ γνωστὰ ὅρα καὶ κατὰ τοὺς ὅρους ταυταριθμοῦ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται παρὰ τῷ Συμβολαιογράφῳ Ἀλμυροῦ Βασ. Πετρόπου καὶ παρὰ τῆς Μονῆς Σεινιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλμυρῷ τῆ 3η Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀλμυροῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ἀρξομένη τῆ 10η π. μ. ὥρα καὶ λήγουσα τῆ 12η τῆς μεσημβρίας. Ἐν Ἱερᾷ Μονῆ Σεινιάς τῆ 15 Σεπτεμβρίου 1926.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σεινιάς προκηρύττει ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικίαςεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κωμοπόλεως Ἀγίου Λαυρεντίου κείμενα κτήματα καὶ ἐλαϊδοκάρνα τῆς ἐν τῇ Κοινοτικῇ Βρυαίνης κειμένης Ἱερᾶς Μονῆς Σεινιάς κατὰ τὰ γνωστὰ ὅρα καὶ κατὰ τοὺς ὅρους ταυταριθμοῦ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Κοινοτικῆς Ἀγίου Λαυρεντίου καὶ τῆς Μονῆς Σεινιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀγίῳ Λαυρεντίῳ τῆ 3η Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν, ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νηλείας καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, ἀρξομένη τῆ 10η π. μ. ὥρα καὶ λήγουσα τῆ 12η τῆς μεσημβρίας. Ἐν Ἱ. Μονῆ Σεινιάς τῆ 15η Σεπτεμβρίου 1926

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Αἰγιάλειᾳ Ἱ. Μονῆς Ταξιαρχῶν προκηρύττει ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικίαςεως 1) 100 στρέμματα ὡς ἔγγιστα ἀγροὶ ξηρικοὶ καὶ ποτιστικοὶ τοῦ Μετοχίου Ἁγίου Νικολάου Βλασίας κείμενα εἰς θέσιν Κοινοτικῆ Βρύσι, πρώτη προσφορὰ ἐπὶ τῶν ἄνω ἀγρῶν ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου 20 κοιλὰ σίτος, 20 κοιλὰ ἀραβοσίτου, καὶ δρ. 300 ἐτησίως, 2) 100 στρέμματα ὡς ἔγγιστα ἀγροὶ ξηρικοὶ καὶ ποτιστικοὶ κείμενοι εἰς θέσιν Νηρεζικῆ τῆς αὐτῆς περιφερείας, πρώτη προσφορὰ 20 κοιλὰ ἀραβοσίτου 20 κοιλὰ κριθαρόθραμη καὶ 5) δρ. ἐτησίως, 3) 250 στρέμματα ὡς ἔγγιστα ἀγροὶ ξηρικοὶ κείμενοι εἰς θέσιν Τριχοκκιά τῆς περιφερείας τῆς Κοινοτικῆς Πουτιά, πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται 15 κοιλὰ σίτος ἐτησίως, 15 κοιλὰ κριθαρόθραμη καὶ 800 δραχ., 4) 8 στρέμματα ὡς ἔγγιστα ποτιστικοὶ ἀγροὶ συνεχόμενοι εἰς θέσιν Λομποτῆ τῆς περιφερείας Κοινοτικῆς Βλασίας, πρώτη προσφορὰ 10 κοιλὰ ἀραβοσίτου καὶ 150 δραχ. ἐτησίως, 5) 8 στρέμματα ὡς ἔγγιστα ἀγροὶ εἰς θέσιν Καλογερόλακα καὶ Γουλιδί, πρώτη προσφορὰ 7 κοιλὰ σίτος καὶ 100 δρ., 6) 6 στρέμματα ἀγροὶ εἰς θέσιν Γούδες διασπαρμένοι πρώτη προσφορὰ 7 κοιλὰ σίτος καὶ 100 δρ. ἐτησίως. Οἱ βουλόμενοι νὰ πλειοδοτήσωσι δύνανται νὰ πλειοδοτήσωσιν εἰς χορῆμα. Ἡ δημοπρασία γεννιέσεται τῆ 3η τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 1) ὡς 12 π. μ. ἐξωθὶ τοῦ καρυενοῦ τῆς Κοινοτικῆς Κάτω Βλασίας καὶ εἰς τὸν συνῆθει τόπον τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον ἑνὸς μέλους τοῦ Ἑγουμενοσυμβουλίου, τοῦ Προέδρου τῆς Κοινοτικῆς καὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν τῆς Κοινοτικῆς Μανεσῆ. Ἡ δὲ τούτοις τὴν αὐτὴν ἡμέραν γεννιέσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία πενταετοῦς ἐνοικίαςεως ὁμοίων ἐν τῇ θέσει Ἄνω Ἀγαθὰ κείμενα κτήματα τοῦ Μετοχίου ἧτοι 1) σταφιδάμπελοι μετὰ 12 στρεμμάτων ἀγρῶν εἰς θέσιν Λουκίκα, πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται 1500 δρ. ἐτησίως, 2) 6 στρέμματα ἀμπελον εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω θέσιν, πρώτη προσφορὰ 300 δρ. ἐτησίως, 3) 6 στρέμματα σταφιδάμπελον μετὰ 20 στρεμμάτων ἀγρῶν συνεχόμενα μετὰ τῶν σταφιδάμπελων εἰς θέσιν Σπαρτοῦλα μετὰ τοῦ Ἱεροῦ Νησοῦ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτήρος καὶ τοῦ Μετοχίου ὡς καὶ τῶν συνεχόμενων χαμοκελῶν, πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου δρ. 2000 ἐτησίως 4) σταφιδάμπελον 9 ὡς ἔγγιστα στρεμμάτων 3 στρεμμάτων ἀγρῶν εἰς θέσιν Μπρεκουμάσι τῆς ὁμοιομοῦ Κοινοτικῆς περιφερείας τῆς δήμου Ψαρόν, πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται 1300 δρ. ἐτησίως Ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἡ εὐρυσκονται εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας. Ἐν τῷ ἐν Αἰγιάλειᾳ Ἱ. Μονῆ Ταξιαρχῶν τῆ 15 Ἰουλίου 1926.

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σεινιάς προκηρύττει ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικίαςεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κωμοπόλεως Στοιχίδος κείμενα κτήματα καὶ ἐλαϊδοκάρνα τῆς ἐν τῇ Κοινοτικῇ Βρυαίνης κειμένης Ἱερᾶς Μονῆς Σεινιάς κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὅρα συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους ταυταριθμοῦ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Συμβολαιογράφου Φαλαρῶν καὶ τῆς Μονῆς Σεινιάς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Στουλίδι τῆ 3η Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Φαλαρῶν Π. Πολυμεροπούλου καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ἀρξομένη τῆ 10 π. μ. ὥρα καὶ λήγουσα τῆ 12 τῆς μεσημβρίας. Ἐν Ἱ. Μονῆ Σεινιάς τῆ 15 Σεπτεμβρίου 1926

Τὸ Ἑγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυῆς προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθειται πρὸς μίσθωσιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ὑλοτομῆς πρὸς καὶ σκευὴν ἐνενήκοντα ἔξ ἡμισυ (96,500) χιλιάδων ὀκάδων ξυλαθράκων ἐκ δρυὸς καὶ ἑκατὸν χιλιάδων (100,000) ὀκάδων ξυλαθράκων ἐξ ὀξυῶς ἧτοι ἐν ὅλῳ ἑκατὸν ἐνενήκοντα ἔξ ἡμισυ (196,500) χιλιάδων ὀκάδων ξυλαθράκων ἐκ τοῦ τοῦ δάσους «Κορομηλιά» τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαρυῆς τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 89 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τῆς Μονῆς εὐρισκαμένης ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι Ἐλασσῶνος ἐνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύναται προσεγγόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος 11. Γαβριήλ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῆ Παλαιοκαρυῆς τῆ 25η Αὐγούστου 1926.

Τύπος «Φοίνικος» Ὁδ. Σταδίου 38, Ἀθῆναι